



## Osa 3/13: Kalakauppiihaat

Ko met nukuima lautturissa laattialla talouskaapin ja verhon takana, herätys oli tosi aikusin. Isä nousi ensmäisenä sytythään tulta helhän. Äiti alko kolistelheen samassa tilassa olevassa keittiössä niin ettemmä met kläpikhään saahnee juuri nukutuksi.

Sihen aikhaan aamiaseksiki keitethiin potut ja tehthiin kastikheet. Ruan piti olla vahvaa, että ihmiset jaksoit hihtaa päiväkauvvet

Arkipäivinä mulla oli kouhluun meno yheksäksi, mutta siihen mennessä mie olin saattanu olla jo tunnin pari herälä.

Pyhinä – siihen aikhaan oli lauantainaki koulu – tai muina lomapäivinä, etenki jos oli kaunis ilma, hääty lähteä ulos heti aamusta.

Ristimellan Taiston kansa met ruukasimma mennä järvele pilkile. Sopivan lähelä rannasta oli ylheensä jonku innokhaan pilkkijän tekemä avento. Jos se oli yön aikana jäätyny, met hakkasimma siihen suksisauvvan

piikilä reijjän ja aloima muka pilkkimhän. Eikä se aina niin mukakhaan ollu. Joskus met saatoima saaha jonku ahvenenpirrin. Sitä seurasi villi intiaanitansi avenon ympärillä äänekhään lallatuksen kansa.

Minun muistoissa nuina aamuina paisto aina aurinko. Ja niin se varhmaan tekiki, ko eihän sitä pilvisellä ilmala eli lumisatheela olis viittiny ulos lähteäkhään, ainakhaan niin aikusin eikä ainakhaan pilkile.

Mitä met niile sintile sitte tehimä? No, yritimmä myyä. Vaikka mie eelisellä kerrala sanoin, etten niitten taulujen myymisen jälkheen kaupanu hihtajille mithään vuosikaussiin, minun häätyy perua puhheeni. Tällä kertaa kukhaan ei kuitenkhaan ostanu ees säälistä. Emmäkä met tietenkhään oikeasti ees yrittänheet myyä. Soli semmosta poikasten värkkäystä.

Joskus met olima reilula päälä. Mie muistan ainaki yhen kerran, ko ihmiset olit

syöhneet ja lähtenheet jonossa hihtamhan tunturhiin päin. Met seisoima laun varressa ja tarjosimma niile Sisu-rasiasta pastilleria.

Ei net oikeasti mithään pastilleria olheet, ko poronpaskoja, joita molima kerähneet tyhjään rasihaan.

Emmie muista, että kukhaan olis niitä ottanu. Taisit arvata, että pojat reistaavat juksata.

Molen kyllä melko varma siittä, että met emmä oleheet ainuat, jokka tarjosit hihtajille poronpaskoja Sisuna eli Paxina ja mitä niitä mustia makkeisia sihen aikhaan oli.

> Kari Kaulasen pakinasarja ilmestyy kevään Kuukkeleissa.





**KAHVILOITA** 



LUOSUJÄRVEN RANTAKAHVILA Avoinna päivittäin klo 10–15 Tervetuloa!











